

Bakgrunn for vedtak

Reinskardelva kraftverk

Karlsøy kommune i Troms fylke

Norges
vassdrags- og
energidirektorat

Tiltakshaver	Bekk og Strøm AS
Referanse	201006316-34
Dato	29.01.2016
Notatnummer	KSK-notat 4/2016
Ansvarlig	Øystein Grundt
Saksbehandler	Erlend Bjerkestrand

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

E-post: nve@nve.no, Postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO, Telefon: 09575, Internett: www.nve.no
Org.nr.: NO 970 205 039 MVA Bankkonto: 7694 05 08971

Hovedkontor
Middelthunsgate 29
Postboks 5091, Majorstuen
0301 OSLO

Region Midt-Norge
Vestre Rosten 81
7075 TILLER

Region Nord
Kongens gate 14-18
8514 NARVIK

Region Sør
Anton Jenssensgate 7
Postboks 2124
3103 TØNSBERG

Region Vest
Naustdalsvn. 1B
Postboks 53
6801 FØRDE

Region Øst
Vangsveien 73
Postboks 4223
2307 HAMAR

Sammendrag

Bekk og Strøm AS har søkt om tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Reinskardelva kraftverk på Reinøya i Karlsøy kommune i Troms fylke. Det er planlagt bygging av et elvekraftverk uten reguleringsmuligheter. Kraftverket vil utnytte et nedbørfelt på 14,8 km² i et 102 meter høyt fall mellom kote 124 og 22. Det er planlagt installert effekt på 1,8 MW og årlig middelproduksjon er beregnet til 5,2 GWh. Minstevannføringen er foreslått til 80 l/s i sommersesongen og 28 l/s i vintersesongen. Produksjonen planlegges tilknyttet nettet gjennom en 80 meter lang 22 kV jordkabel som skal kobles til en eksisterende 22 kV kraftledning sør for kraftstasjonen.

En utbygging etter omsøkt plan vil gi om lag 5,2 GWh/år i ny fornybar energiproduksjon. Dette er en produksjon som er vanlig for småkraftverk. Selv om dette isolert sett ikke er et vesentlig bidrag til fornybar energiproduksjon, så utgjør småkraftverk samlet sett en stor andel av ny tilgang de senere år. De tre siste årene (2013 – 15) har NVE klarert drøyt 2,0 TWh ny energi fra småkraftverk. De konsesjonsgitte tiltakene vil være et bidrag i den politiske satsingen på småkraftverk, og satsingen på fornybar energi.

De aller fleste prosjekter vil ha enkelte negative konsekvenser for en eller flere allmenne interesser. For at NVE skal kunne gi konsesjon til kraftverket må virkningene ikke bryte med de føringer som er gitt i Olje- og energidepartementets retningslinjer for utbygging av små vannkraftverk. Videre må de samlede ulempene ikke være av et slikt omfang at de overskrider fordelene ved tiltaket. NVE kan sette krav om avbøtende tiltak som del av konsesjonsvilkårene for å redusere ulempene til et akseptabelt nivå.

Karlsøy kommune har ikke uttalt seg til søknaden. Fylkesmannen i Troms og Sametinget har fremmet innsigelse på grunn av virkninger for reindrift, og Reinøy reinbeitedistrikt er negative til utbyggingen. Fylkesmannen skriver at tiltaksområdet brukes gjennom hele barmarksperioden, blant annet som kalvingsland, og at anleggsperioden vil medføre store negative virkninger. Reinbeitedistriktet påpeker at driften på Reinøya er endret fra helårs- til sommerdrift. De uttaler at det er viktig å bevare helhetlige beitearealer på Reinøya, og er uenige i vurderingen om at reindriften ikke har viktige beiteområder i tiltaksområdet. Troms fylkeskommune og Forum for natur og friluftsliv er bekymret for virkninger for friluftsliv, og naboer til det planlagte kraftverket mener at tiltaket vil medføre store negative virkninger for blant annet bruken av deres eiendommer og friluftsliv.

NVE vektlegger at en utbygging av kraftverket vil være et bidrag til en fornybar energiproduksjon med begrensede miljøeffekter. Når det gjelder negative virkninger, legger NVE mest vekt på reindrift og friluftsliv. Dette gjelder særlig anleggsperioden, da det kan forventes at rein i dalen blir forstyrret og at friluftslivsopplevelsen (blant annet ved jakt) blir vesentlig endret. Den mest forstyrrende anleggsperioden varer imidlertid bare én sommersesong, og virkningene i driftsfasen vil bli små for både reindriften og friluftslivsutøvere. Under forutsetning av at avbøtende tiltak som minstevannføring og tiltak for å begrense virkningene for reindriften blir gjennomført, mener NVE at konsekvensene kan reduseres i en slik grad at virkningene for allmenne og private interesser er akseptable. NVE vil kreve en noe høyere minstevannføring enn planlagt, av hensyn til landskap og friluftsliv. Dette kan medføre et produksjonstap på ca. 0,05 GWh.

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Bekk og Strøm AS tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Reinskardelva kraftverk. Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Det er fremmet innsigelse fra Fylkesmannen i Troms og Sametinget. Saken vil derfor bli oversendt Olje- og energidepartementet for endelig avgjørelse, med mindre innsigelsene trekkes i løpet av klageperioden på tre uker.

Innhold

Sammendrag	1
Søknad	4
Høring og distriktsbehandling	6
NVEs vurdering.....	13
NVEs konklusjon	22
Forholdet til annet lovverk	23
Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven	25
Vedlegg	28

Søknad

NVE har mottatt følgende søknad fra Bekk og Strøm AS, datert 20.3.2015:

«Søknad om konsesjon for bygging av Reinskardelva kraftverk

Bekk og Strøm AS ønsker i samarbeid med lokale grunneiere å utnytte vannfallet i Reinskardelva i Karlsøy kommune i Troms fylke, og søker herved om følgende tillatelser:

1. Etter vannressursloven, jf. § 8, om tillatelse til:
 - Å bygge Reinskardelva kraftverk
2. Etter energiloven, jf. § 3-1, om tillatelse til:
 - Bygging og drift av Reinskardelva kraftverk, med tilhørende koblingsanlegg som beskrevet i søknaden
 - Anleggskonsesjon for bygging og drift av 22 kV jordkabel som beskrevet i søknaden.

I brev av 12.10.2015 fremgår det at prosjektet er endret ved at inntaket er flyttet noen hundre meter lenger ned i elva, og at det skal benyttes coandainntak i stedet for en større inntaksdam. Den opprinnelige planen for inntak innebar at inntaksdammen ville berøre en eiendom der søker ikke har rettigheter for bygging. Det er det endrede alternativet som presenteres under og som legges til grunn for NVEs saksbehandling. Søker opplyser at det opprinnelige alternativet ikke lenger er aktuelt.

Reinskardelva kraftverk, endelig omsøkte hoveddata

TILSIG		Hovedalternativ
Nedbørfelt	km ²	14,8
Årlig tilsig til inntaket	mill.m ³	28,6
Spesifikk avrenning	l/(s·km ²)	61,2
Middelvannføring	m ³ /s	0,91
Alminnelig lavvannføring	m ³ /s	0,034
5-persentil sommer (1/5-30/9)	m ³ /s	0,08
5-persentil vinter (1/10-30/4)	m ³ /s	0,028

KRAFTVERK		
Inntak	moh.	124
Avløp	moh.	22
Lengde på berørt elvestrekning	m	1750
Brutto fallhøyde	m	102
Midlere energiekvivalent	kWh/m ³	0,181
Slukeevne, maks	m ³ /s	2
Minste driftsvannføring	m ³ /s	0,17
Planlagt minstevannføring, sommer	m ³ /s	0,08
Planlagt minstevannføring, vinter	m ³ /s	0,028
Tilløpsrør, diameter	mm	1100
Tunnel, tverrsnitt	m ²	
Tilløpsrør/tunnel, lengde	m	1750
Installert effekt, maks	MW	1,8
Brukstid	timer	2879

PRODUKSJON

Produksjon, vinter (1/10 - 30/4)	GWh	2,007
Produksjon, sommer (1/5 - 30/9)	GWh	3,175
Produksjon, årlig middel	GWh	5,182

ØKONOMI

Utbyggingskostnad	mill.kr	26,3
Utbyggingspris	kr/kWh	5,08

Reinskardelva kraftverk, elektriske anlegg

GENERATOR

Ytelse	MVA	2
Spenning	kV	0,69

TRANSFORMATOR

Ytelse	MVA	2
Omsetning	kV/kV	0,69/22

NETTILKNYTNING (kraftlinjer/kabler)

Lengde	m	80
Nominell spenning	kV	22
Luftlinje el. jordkabel		Jordkabel

Om søker

Søker er Bekk og Strøm AS, som er eid av Køhlergruppen og ENSO. De har avtale med de lokale grunneierne om å bygge og drive kraftverket mot at grunneier får en avtalt del av den årlige omsetningen.

Beskrivelse av området

Reinskardelva kraftverk er planlagt lokalisert i Reinskardelva, som ligger på Reinøy i Karlsøy kommune i Troms. Vassdraget har sitt nedbørfelt i Reinskarddalen, og elva renner ut i havet ved Reinskard, en grend på vestsiden av Reinøy. Reinskarddalen er en vid U-dal med fjelltopper på 600-800 moh på begge sider av dalen. Elvefaret er godt synlig i landskapet, som er preget av snau vegetasjon med tynn bjørkeskog i de lavereliggende områdene. Elva har et moderat fall mellom inntak og kraftstasjon.

Teknisk plan

Inntak

Det fremgår av søknaden at det planlegges et coandainntak på kote 124. Inntaket bygges i løsmasser, og vil ha en bredde på 15-20 meter.

Vannvei

Vannveien til kraftverket er planlagt som nedgravd rør. Rørgata blir omtrent 1750 meter lang, og det planlegges en rørdiameter på 1100 mm. Terrenget i traseen har små høydeforskjeller, og består av myr og tynn bjørkeskog.

Kraftstasjon

Kraftstasjonen vil bli plassert vest for elva på kote 22, ca. 200 meter fra fylkesvei 301. Bygget vil bestå av et betongfundament med et overbygg av tre, og grunnflaten blir på ca. 100 m².

I kraftstasjonen skal det installeres to Francis-turbiner med slukeevne på mellom 170 og 2000 l/s. Samlet installert turbinytelse blir 1,8 MW. Generatorytelsen blir på 2 MVA, og generatorspenningen på 0,69 kV vil bli transformert opp til 22 kV ved hjelp av en transformator på 2 MVA.

Nettilknytning

Troms Kraft Nett AS (TKN) er netteier og områdekonsesjonær. Tiltakshaver har vært i kontakt med TKN og fått bekreftet at det er innmatingskapasitet til 1,8 MW fra Reinskardelva kraftverk. TKNs nettundersøkelse viser at krav til spenningskvalitet oppfylles dersom kraftverket utstyres med en spenningsregulator som automatisk regulerer reaktiv lastflyt avhengig av nettspenning. Produksjonen planlegges tilknyttet nettet via en 80 meter lang jordkabel til en 22 kV-kraftledning som går forbi kraftstasjonen.

Veier

Fra fylkesvei 301 går det en kommunal vei vestfra og forbi den planlagte kraftstasjonen. Veien må oppgraderes for å øke bæreevnen. Gjennom stasjonsområdet går det en ca. 200 meter lang traktorvei oppover langs elva. Deler av denne veien planlegges som adkomstvei til kraftstasjonen. I samme trasé planlegges også starten på anleggsveien opp til inntaket. Veien skal være 4 meter bred og 2 kilometer lang, og skal ligge i rørtraseen. Anleggsveien fra kraftstasjonen til inntaket skal fjernes etter at anleggsarbeidene er fullført.

Massetak og deponi

Det fremgår av søknaden at det er mye løsmasse i Reinskarddalen, og at det ikke vil være nødvendig med fjellsprenging. Det vil være aktuelt med uttak av masser i området der kraftstasjonen skal bygges. Oppgravde masser skal legges tilbake over rørgrøfta.

Forholdet til offentlige planer

Kommuneplan

Tiltaket ligger i uregulert LNF-område. Ifølge Karlsøy kommune er mulige områder for småkraftverk ikke vurdert i forbindelse med arealplan, fordi slike tiltak kommer inn under krav om konsesjonssøknad. Kommunen har opplyst til søker at de vil kreve dispensasjonssøknad fra arealplan, i og med at inntaket og deler av rørgaten blir liggende i et område med totalt byggeforbud.

Andre planer og verneområder

Det fremgår av søknaden at det ikke er noen verneområder i direkte tilknytning til Reinskardelva. Reinskardelva er ikke behandlet i Samlet plan for vassdrag, og er ikke med i verneplan for vassdrag.

Høring og distriktsbehandling

Søknaden er behandlet etter reglene i kapittel 3 i vannressursloven. Den er kunngjort og lagt ut til offentlig ettersyn. I tillegg har søknaden vært sendt lokale myndigheter og interesseorganisasjoner, samt berørte parter for uttalelse. Høringsuttalelsene har vært forelagt tiltakshaver for kommentar.

NVE var på befaring i området den 26.8.2015 sammen med representanter for tiltakshaver, kommunen, Fylkesmannen, Sametinget og FNF Troms.

I etterkant av befaringen har søker endret planene for inntak, på grunn av tekniske og eiendomsrettslige forhold. Det endrede alternativet ble sendt på høring til Bjørn Rafter, som representerer fire naboer/grunneiere. I tillegg ble de nye planene oversendt Sametinget og Fylkesmannen i Troms i forkant av innsigelsesmøter/konsultasjon. Planene ble også oversendt Reinøy reinbeitedistrikt.

Høringspartenes egne oppsummeringer er referert der hvor slike foreligger. Andre uttalelser er forkortet av NVE. Fullstendige uttalelser er tilgjengelige via offentlig postjournal og/eller NVEs nettsider.

NVE har mottatt følgende kommentarer til den opprinnelige søknaden:

Fylkesmannen i Troms fremmer innsigelse til søknaden i brev av 28.5.2015. Begrunnelsen er at tiltaket, spesielt under anleggsfasen, vil ha middels til store negative konsekvenser for reindriftsnæringen. I tillegg skriver Fylkesmannen at tiltaket vil medføre middels negativ konsekvens for naturmiljøet.

Fylkesmannen opplyser at noe av informasjonen om reinbeitedistriktet i søknaden ikke er korrekt. De skriver at det korrekte er at Reinøy består av to siidaandeler med et vedtatt øvre reintall på 600 dyr i vårflokken.

Fylkesmannen slutter seg til søkers vurdering om konsekvensene for reindriften i kraftverkets driftsfase. Det forutsettes at rørgaten skal være nedgravd og at anleggsveien blir midlertidig. De er imidlertid ikke enige i søkers vurdering om at prosjektet vil medføre middels negativ konsekvens i anleggsfasen. Fylkesmannen skriver at anleggsperioden vil være et forstyrrende element for reindriftsnæringen, og at det omkringliggende arealet i liten grad vil bli brukt som beite mens arbeidet pågår. Det påpekes i den sammenheng at Reinøy er en forholdsvis liten øy, og at «små» inngrep kan medføre store konsekvenser på grunn av det begrensede arealet. Fylkesmannen informerer om at tilgjengeligheten på vårbeiter er en flaskehals som begrenser distriktets reintall, og påpeker at det planlegges flere utbygginger i de lavereliggende områdene på øya. Etter Fylkesmannens vurdering vil konsekvensgraden under anleggsfasen bli middels til stor negativ.

Dersom prosjektet skal gjennomføres, mener Fylkesmannen at det er nødvendig med dialog mellom tiltakshaver og reinbeitedistrikt for å minimere de negative konsekvensene i anleggsfasen. De mener blant annet at det ikke bør foregå anleggsarbeid under kalvings- og parringsperioden, og at det bør gis kompensasjon til distriktet som følge av merarbeid i anleggsperioden. Det foreslås i tillegg tiltak i driftsfasen, som at tilsyn og vedlikehold av rørgate og inntak bør utføres i perioder da det ikke er rein i området. Fylkesmannen mener imidlertid at tiltaket selv med slike avbøtende tiltak på plass vil medføre middels til store negative konsekvenser for reindriften.

Fylkesmannen viser til konsekvensutredningen knyttet til Karlsøys kommuneplan, der det står at nye utbygginger på Reinøy bør holdes nedenfor vei, og at særlig de store dalene (herunder Reinskarddalen) på øya bør holdes frie for inngrep.

Fylkesmannen påpeker at det er registrert kildelokaliteter med C-verdi langs elva, og skriver at disse lokalitetene vil bli påvirket på grunn av økt drenering. De ber NVE om å sette vilkår som reduserer disse virkningene dersom det gis konsesjon. Fylkesmannen skriver videre at den planlagte minstevannføringen er for lav til å beholde et visst akvatisk miljø i elva, og anbefaler en

minstevannføring som tilsvarer 10-persentilen. Rørgatetraseen grenser ifølge Fylkesmannen opp mot et viktig område for fugl og elg, og de mener det er viktig at det blir tatt hensyn til dette området i anleggsfasen, særlig ved innkjøring av maskiner og utstyr.

Troms fylkeskommune skriver i brev av 2.6.2015 at det i 2010 ble gjennomført befaringer jf. kulturminneloven § 9 uten at det ble påvist automatisk fredete kulturminner. Ifølge fylkeskommunen vil tiltaket medføre liten negativ konsekvens for kulturminner. De skriver videre at tiltaket vil medføre stor negativ konsekvens for INON. Når det gjelder friluftsliv, mener fylkeskommunen at bruken av området er betydelig større enn det som beskrives, og at friluftslivsverdiene undervurderes i søknaden. Det påpekes at området brukes til jakt, bærplukking og turgåing. Fylkeskommunen savner en mer utfyllende beskrivelse av områdets bruk og verdi.

Forum for Natur og Friluftsliv Troms (FNF) skriver i brev av 4.6.2015 at Troms er preget av stort press på vassdragsressursene og av mange kraftutbygginger. De mener det er viktig å ta hensyn til andre inngrep i området og benytte en økosystemtilnærming, jf. naturmangfoldloven § 10, når konsekvensene av tiltaket vurderes. Det påpekes at det på Ringvassøya er bygget vannkraftverk i Skarsfjord og et vannverk i Simavika, i tillegg til at det er gitt konsesjon til bygging av Åborselva kraftverk. I tillegg påpekes det at det er bygget et vindkraftverk på Vannøya.

FNF mener at søknaden har en mangelfull beskrivelse og verdivurdering av landskapet og friluftslivet i området, og skriver at de savner en faktisk beskrivelse av bruken og verdien. Ifølge FNF har innbyggere på Reinøya opplyst at området er relativt mye brukt av både lokale, hyttefolk og personer fra Tromsø. De skriver at Reinskarddalen er et populært jaktterreng som ofte har god produksjon av li- og fjellrype, og at området i tillegg brukes til bærplukking, topturer og ørretfiske. FNF mener at kraftverkutbyggingen vil forringe naturopplevelsen ved at vannføringen av elva reduseres og at landskapet endres ved rørgata og anleggsveien.

FNF skriver at det er viktig å ivareta de inngrepsfrie naturområdene (INON) som finnes i Karlsøy kommune, og opplyser at villmarkspregede områder i kommunen ble redusert med 9,9 km² mellom 1988 og 2008. Ifølge FNF er det få gjenværende INON-områder på yttersida av Tromsøregionen.

FNF understreker at Nord-Norge har overskudd på kraft, og skriver at omfanget av småkraftutbygginger i regionen er unødvendig høyt. De oppfordrer NVE til å legge særlig vekt på negative virkninger for friluftsliv, INON og landskap, i tillegg til sumvirkninger, i behandlingen av konsesjonssøknaden.

Sametinget fremmer innsigelse til søknaden i brev av 25.5.2015. De viser til uttalelsen fra Reinøy reinbeitedistrikt, og skriver at distriktet er under press som følge av nye infrastrukturtiltak og annen utbygging på Reinøya. Ifølge Sametinget vil kraftverkutbyggingen medføre vesentlige negative virkninger for reinbeitedistriktet. De skriver at virkningene for reindriften må ses i sammenheng med virkningene av andre tiltak i området. Sametinget har ingen merknader når det gjelder kulturminner.

Reinøy reinbeitedistrikt skriver i brev av 28.5.2015 at de er imot at det gis konsesjon til Reinskardelva kraftverk. Ifølge reinbeitedistriktet er Reinøya belastet av tidligere utbygginger, i tillegg til at det foreligger planer for nye tiltak på øya. I den sammenheng vises det til den overordnede reindriftsutredningen knyttet til Karlsøys kommuneplan, der det blant annet står at Reinskardelva kraftverk ikke bør realiseres.

Reinbeitedistriktet mener at konsesjonssøknaden er overfladisk, og viser til at det ikke er innhentet fagkunnskap fra reieneierne eller informasjon fra forskningsrapporter. Det vises videre til at kartopplysningene er utdaterte som følge av at distriktet har skiftet beitemønster fra helårsbeite til

sommerbeite etter at brukskartene ble oppdatert. Reinbeitedistriktet påpeker i tillegg at samlede virkninger ikke er utredet, herunder både økonomiske og sosiale konsekvenser for reindrifta.

Reinbeitedistriktet skriver at tiltaket vil medføre store virkninger for viktige vårbeiteområder (herunder også kalvingsområder), og at kraftverket vil fragmentere beiteområdene. Det understrekes at Reinskarddalen er et knutepunkt mellom sør- og norddelen av Reinøya som gir en sammenkobling mellom luftingsområder og næringsfulle lavlandsbeiter. De påpeker i den sammenheng at Reinøya er en liten øy, og at det er liten mulighet for å tilpasse bruken ved bruk av andre arealer.

Reinbeitedistriktet skriver i tillegg at det går en flyttlei gjennom nedre deler av Reinskarddalen, og at rørgata vil stenge denne flyttleien, slik at tiltaket kommer i konflikt med reindriftsloven § 22. De er også bekymret for økt ferdsel og hyttebygging på grunn av kraftverkutbyggingen, og for ustabil is og høyere vannstand ved inntaksdammen.

Troms Kraft Nett AS skriver i brev av 5.8.2015 at de i 2010 utførte en nettanalyse for tilknytningen av Reinskardelva kraftverk, og at denne analysen viser at tilknytning av kraftverket ikke medfører nettmessige utfordringer.

Bjørn Rafter skriver i brev av 25.8.2015 at han representerer fire grunneiere og naboer til det planlagte kraftverket, og at de ikke er blitt informert om søknaden, tiltakets størrelse og virkninger for deres eiendommer. Selv om uttalelsen kom inn etter høringsfristen, har NVE behandlet den som en ordinær høringsuttalelse, på grunn av at søker ikke hadde informert alle grunneiere om søknaden. Rafter har skrevet følgende sammendrag av uttalelsen:

Bygging av kraftverk i Reinskarddalen vil medføre store, negative konsekvenser med innvirkning på tre sentrale områder, reindriften, fuglebiotopene i området, og friluftslivet i dalen, med høsting av naturens grøde, fiske, småviltjakt, børsanking.

Alle disse momentene er sterkt nedtonet i søknaden. Innsigelse mot planen vedrørende reindriften er gitt fra sametinget og fylkesmannen i Troms.

Friluftslivet i dalen er meget aktivt i perioder, og brukes av lokalbefolkningen hytteeiere og tilreisende, til skigåing på vårvinteren, bading og fiske i elva på sommeren, børsanking i august/september, og en meget velutviklet og økonomisk innbringende småviltjakt på høsten.

Store hekkeområder, særlig for ryper og orrfugl vil ødelegges av tiltaket. Det felles mellom 1000 og 2500 ryper hvert år på Reinøy Utmarkslags område, i henhold til årsmøteutskrifter. Det selges om lag 400 jaktkort for småviltjakt i utmarkslagets område, et salg som genererer godt over 100 000 kroner i inntekt pr år til Utmarkslaget.

Konklusjon: Reinskardelva kraftverk bør ikke bygges.

Søkers kommentar til høringsuttalelsene:

Søker har kommentert innkomne høringsuttalelser i brev av 18.8.2015 og 6.11.2015. Søkers kommentarer er forkortet av NVE og er kun gjengitt der det foreligger viktige momenter i saken. Fullstendige uttalelser er tilgjengelige via offentlig postjournal og/eller NVEs nettsider.

Forum for natur og friluftsliv i Troms:

BoS mener at kraftverket ikke vil forringe bruken av området mht. friluftsliv ut over byggeperioden, og viser til at det vil settes inn tiltak for revegetering og tilbakeføring. Anleggsveien legges i rørgatetraseen, og tilbakeføres etter at anlegget er tilbakestilt. Mht.

brukerinteresser kan byggingen tilpasses disse, siden dette i stor grad er sesongbasert og forutsigbar aktivitet.

Fylkesmannen i Troms:

Tiltaket er ikke aktuelt å gjennomføre fra vår side uten at man har en omforent avtale med lokal reindrift, det ligger i sakens natur at å bygge kraftverket uten en slik avtale vil være i strid med oppgitt lovverk og naboloven. Bekk og Strøm er også villig til å kompensere for ekstraavgifter som følge av anleggsperioden.

Bekk og Strøm merker seg at Fylkesmannen er enig med oss i vurderingen av at tiltaket vil ha liten negativ konsekvens for reindriften i selve driftsfasen. Så lenge det kun er anleggsperioden som skaper problemer, mener vi at det for fallrettseierne for Reinskardelva Kraftverk vil være et uforholdsmessig stort økonomisk tap om de ikke får anledning til å anlegge kraftverk på egen eiendom fordi selve anleggsperioden forringer reindriftsnæringas bruk av området i en tidsbegrenset periode på rundt 1 år. Her er det snakk om en interessekonflikt av kortvarig varighet, og det bør være mulig å komme til en enighet som gjør at både grunneierne og reindriftsnæringen kan benytte seg av arealene. Et småkraftverk ikke vil forringe bruken av området for reindriftsnæringen på permanent basis, og heller ikke føre til permanent sperring av flyttveien gjennom dalen.

Sametinget:

Bekk og Strøm viser til kommentaren gitt under Fylkesmannens uttalelse om at tiltaket ikke vil være i konflikt med reindriften i området ut over selve byggeperioden, og at BoS ønsker å inngå en forpliktende, skriftlig avtale om hvordan utbyggingen og tilsyn kan skje på en måte som er minst mulig til ulempe for reindriftsnæringen. BoS vil også kompensere for ekstraavgifter næringa påføres som følge av anleggsperioden. BoS mener at det bør være mulig å få til et kraftverk her, slik at området kan benyttes til næring både fallrettseierne og reinnæringa.

Når det gjelder anleggsveien fra stasjonsbygget og opp til inntak så understrekes det at denne er midlertidig og vil tilbakeføres så snart anlegget er ferdigstilt. Tiltaket vil derfor ikke gi permanente hinder for reindrifta.

Reinbeitedistriktet:

BoS viser til uttalelsen gitt under Fylkesmannens uttalelse, og påpeker at utbyggingen ikke vil gi særlige konsekvenser for reindriften ut over byggefasen. BoS er innstilt på å inngå en skriftlig og forpliktende avtale for å sørge for at både utbygging og drift kan skje med minst mulig konsekvenser for reinnæringen. Man ønsker å kompensere for ekstraavgifter som følge av anleggsperioden.

Mht. at kraftverket vil øke trafikken opp i dalen eksplosivt viser BoS til at det ikke vil bli anlagt permanent bilvei fra stasjonstomta og opp til inntaket. Det vil således ikke bli bedre adkomst til området enn det som allerede eksisterer per i dag. Det er derfor feil å hevde at anlegget vil øke trafikken inn i dalen ut over det som skjer på eksisterende stier.

Troms fylkeskommune:

BoS viser til departements krav om at man skal bort fra INON-vurderingen i konsesjonssøknaden, og foreta en individuell vurdering i hvert enkelt tilfelle. BoS mener at

konsekvensene for urørt natur ikke vil bli så store i dette tilfellet, da man ikke vil bygge permanent vei til inntak, og inntaket krever lite tilsyn.

Bjørn Rafter:

Bekk og Strøm mener at det finnes flere eksempler på kraftverk som er bygger ved bolig- og fritidseiendommer, uten at dette har forringet verdien på eiendommene. Man vil selvfølgelig anlegge riggområde for kraftverket på eiendom disponert av utbyggere, og ikke på hyttetomten til gbr 38/128. Det er beklagelig om kartet som er vedlagt gir inntrykk av dette, og vi er enig i at dette kunne vært kommunisert på en bedre måte til gjeldende eiendommer. Glippen ligger i at Bekk og Strøm har overtatt prosjektet uten å få den fulle historikken. Dette er selvfølgelig beklagelig.

Plankartet i søknaden er en skisse, og ikke en detaljplan eller endelig teknisk plan. Det er beklagelig at denne gir inntrykk av at anlegget går ut over annen manns eiendom, og Bekk og Strøm må ta til seg denne kritikken. Får tiltaket konsesjon vil det bli utarbeidet detaljerte planer, og man vil i den forbindelse selvfølgelig sørge for at tiltaket ikke er i konflikt med annen manns eiendom, verken når det gjelder inntak, riggområde eller rørgata.

Med hensyn til jakt, vilt og fugl vil orrfugl og ryper oppholde seg i områder med noe vegetasjon, ikke på åpne myrer, og tiltaket vil i stor grad gå over myr. I og med at det er et rikt jaktuttak, som bekreftet av de som har underskrevet uttalelsen, vil ikke tiltaket være noen trussel mot bestanden. Grunneier forvalter selv sin grunn, og dermed også jakttillatelsen, og tiltaket vil derfor ikke gå ut over andres jakt.

Når det gjelder reindrift forstår vi at det er et stort beitetrykk her, med beite tilnærmet hele året. Vi ser utfordringen med å tilpasse utbyggingen på en god måte, og ønsker dialog og en avtale med reinbeitedistriktet om dette.

Når det gjelder friluftsliv registrerer vi at det er bekymringer begge veier om dette. Reinbeitedistriktet er bekymret for at tiltaket vil gi mer tilgjengelighet og bruk av området, mens brukerne er bekymret for at det skal bli mindre bruk av området. Bekk og Strøm tror at området vil være mindre attraktivt i byggeperioden, men at bruksverdien vil være omtrent den samme i etterkant. Man vil ikke legge rørgata over etablerte turtråkk i området.

Det er en misforståelse at rørgata skal gå åpen. Denne skal selvfølgelig graves ned og vil ikke være synlig eller på annen måte til sjenanse. Det er heller ikke tilfelle at vann fra brønn i bekk vil bli kontaminert ved planlagt tiltak. Vann til eiendom kan med enkle grep sikres i byggeperioden, og vil bli uforandret etter ferdigstilling. Kraftstasjonen vil bli støyskjermet etter gjeldende krav, og det finnes flere velfungerende eksempler på kraftstasjoner i nærhet til både hytteeiendommer og boligeiendommer, og påstanden om at eiendommen ikke kan brukes som følge av kraftverket faller derfor på sin egen urimelighet.

Det vil nok stemme at det i dette klimaet vil ta lengre tid før sårene gror, men for myrområdene vil man legge dekket til side, slik at dette kan legges tilbake når rørgata tildekkes. Bekk og Strøm har god erfaring med å revegetere områder, og har vært ansvarlig for prosjekter som NVE har fremhevet som gode eksempler på revegetering og ferdigstilling.

Endringssøknad

I brev av 12.10.2015 har søker presentert en ny plan for inntak. Det fremgår at planen er utarbeidet på bakgrunn av vurderinger som ble gjort under sluttbefaringen og for å unngå at tiltaket berører grunneiere som ikke har inngått avtale med søker. NVE har lagt denne planen til grunn for behandlingen av søknaden.

Merknader til tiltakshavers kommentarer og endrede planer

NVE har gitt Bjørn Rafter anledning til å kommentere tiltakshavers kommentarer og prosjektendringene som medfører at kraftverket ikke lenger vil berøre eiendommene til grunneierne som Rafter representerer.

Bjørn Rafter har i brev av 9.11.2015 uttalt:

Grunneierne av gbr 38/5, gbr 38/125, gbr 38/128 og gbr 38/211 mener at grunnlaget for bygging av Reinskard Kraftverk ikke er tilstede, og søknad om konsesjon bør avslås.

Det er to vesentlige årsaker for vårt standpunkt,

- *dels den innvirkning kraftverksutbyggingen vil få for bruksverdien av våre eiendommer, støyplager, uoversiktlige helseplager, og den økonomiske verdiforringelse av eiendommene tiltaket vil innebære.*
- *dels det betydelige tap en tørrlegging av Reinskarelva vil innebære, for Reinskardalen, med innvirkning på friluftsliv, forringelse av rypebiotopene, antatt redusert bestand av ryer til hekking og reproduksjon, trussel mot fossefallens hekking, reduksjon av biomangfoldet, i en rikt besøkt dal.*

Innsigelsesmøte og konsultasjon

NVE og Fylkesmannen i Troms holdt innsigelsesmøte om saken i Tromsø den 22.10.2015. Under innsigelsesmøtet kom det frem at innsigelsen bare er begrunnet i virkninger for reindrift, og ikke i virkninger for naturmangfold. Videre fremkom det at Fylkesmannen vurderer virkningene i driftsfasen som mindre viktige som følge av planendringene av 12.10.2015. Innsigelsen opprettholdes imidlertid, på grunn av virkninger for reindriften i anleggsfasen. Fylkesmannen uttalte at det kan være aktuelt å trekke innsigelsen dersom det kommer på plass gode avbøtende tiltak som aksepteres av reindriften.

NVE og Sametinget holdt konsultasjon/innsigelsesmøte per telefon den 4.11.2015. I telefonmøtet fremkom det at Sametinget ikke vil trekke innsigelsen selv om planene for inntak er endret. Sametinget uttalte at tiltaket vil innebære vesentlige negative virkninger for reindriften i både anleggs- og driftsfasen. De opplyste at de i driftsfasen er særlig opptatt av muligheter for økt ferdsel knyttet til veien opp til inntaket og til virkninger knyttet til inngrep i rørgatetraseen. Sametinget uttalte videre at det må gjennomføres avbøtende tiltak dersom det gis konsesjon. Aktuelle avbøtende tiltak som ble nevnt var:

- Hindre ferdsel knyttet til den midlertidige anleggsveien
- Rask revegetering av anleggsvei/rørgate
- Tiltak i anleggsperioden (tidspunkt for anleggsarbeid osv)

NVEs vurdering

Hydrologiske virkninger av utbyggingen

Kraftverket utnytter tilsiget fra et nedbørfelt på 14,8 km² ved inntaket, og middelvannføringen er beregnet til 0,96 m³/s. Effektiv innsjøprosent er på 0,1 %, og nedbørfeltet har ingen breandel. Flommer oppstår som regel i forbindelse med snøsmelting om våren eller som følge av kraftig nedbør i høstsesongen. Lavvannføringer inntreffer som regel i vintersesongen. 5-persentil sommer- og vintervannføring er beregnet til henholdsvis 80 og 28 l/s. Alminnelig lavvannføring for vassdraget ved inntaket er beregnet til 36 l/s. Maksimal slukeevne i kraftverket er planlagt til 2,0 m³/s og minste driftsvannføring 0,17 m³/s. Det er foreslått å slippe en minstevannføring på tilsvarende 5-persentilen. Ifølge søknaden vil dette medføre at 72 % av tilgjengelig vannmengde benyttes til kraftproduksjon.

NVE har kontrollert det hydrologiske grunnlaget i søknaden. I den sammenheng er det gjort en vurdering der det hydrologiske grunnlaget er sett i sammenheng med andre dataserier fra Troms. På grunnlag av denne vurderingen mener NVE at søker underestimerer alminnelig lavvannføring og 5-persentil. NVE har beregnet alminnelig lavvannføring og 5-persentil for vintersesongen til å være ca. 8 % av normalavløpet, altså om lag 70 l/s. 5-persentil for sommersesongen er beregnet til å være 25 % av normalavløpet, altså om lag 220 l/s.

Restfeltets areal er ca. 5 km², og tilsiget fra dette feltet er på årsbasis ca. 0,2 m³/s rett oppstrøms kraftstasjonen som et gjennomsnitt over året. Videre vil 10 prosent av samlet vannmengde gå som overløp forbi inntaket og 5 prosent gå til minstevannføring. Ifølge søknaden vil det være overløp 53 dager i et middels vått år. Det meste av dette vil komme i flomperioder. De store flomvannføringene blir i liten grad påvirket av utbyggingen.

NVE mener at omsøkt slukeevne ivaretar noe av vassdragets naturlige vannføringsdynamikk ved at det er overløp et visst antall dager i året.

Produksjon og kostnader

Med bakgrunn i de hydrologiske dataene, som er lagt frem i søknaden, har søker beregnet gjennomsnittlig kraftproduksjon i Reinskardelva kraftverk til 5,2 GWh fordelt på 2 GWh vinterproduksjon og 3,2 GWh sommerproduksjon. Byggekostnadene er estimert til 26,3 mill. kr. Dette gir en utbyggingskostnad på 5,08 kr/kWh.

NVE har kontrollert de fremlagte beregningene over produksjon og kostnader. Vi har ikke fått vesentlige avvik i forhold til søkers beregninger.

Naturmangfold

Naturtyper og vegetasjon

Influensområdet består i hovedsak av myr og nordboreal bjørkeskog. Ovenfor kote 100 går elva i en liten dal/kløft, og i sidene på denne dalen er det en annen type skog med mindre andel bjørk og en betydelig andel silkeselje og rogn. Feltsjiktet domineres av småbregnene hengeving og fugletelg, sammen med mellomstore stauder som gullris, skogstorkenebb og ballblom. Skogen kan klassifiseres som småbregneskog i henhold til NiN. I dalsidene er det flere steder fra kote 110 og oppover registrert kilder med høyt baseinnhold. Flere basekrevende arter er observert i disse kildene, for eksempel rødsildre, trillingsiv, fjelltettegras, rynkevier, sotstarr og gulstarr. I henhold til NiN kan kildene klassifiseres som svak kalkrik grunnkilde. Dette er en naturtype som skal kartlegges og verdisettes i

henhold til DNs håndbok nr. 13. Ifølge rapporten er kildene relativt små, med et trivielt basekrevende arts mangfold uten rødlistede arter. Området er derfor gitt C-verdi (lokal verdi). Det er ikke registrert bekkeløfter eller fossesprutsoner langs elva. Fylkesmannen ber NVE om å sette vilkår som reduserer virkninger for kildelokalitetene dersom det gis konsesjon.

NVE konstaterer at inntaket er flyttet lenger ned i etterkant av sluttbefaringen. Dette innebærer at kildelokalitetene med lokal verdi ikke vil bli påvirket av tiltaket, med et mulig unntak av den nederste lokaliteten. Dersom det gis konsesjon, skal det tas hensyn til eventuelle berørte kildelokaliteter i detaljplanleggingen. Rørgata vil påvirke myrområder, og det er viktig å søke gode løsninger for traseen i detaljplanleggingen av tiltaket. På grunnlag av befaringen i området mener NVE at det bør være mulig å unngå sentrale myrområder i det meste av traseen. Dersom det gis konsesjon, vil NVE sette krav om at rørgatetraseen skal planlegges med tanke på å minimere inngrep i myrområdene.

Terrestriske arter

Det fremgår av rapporten at skogen i influensområdet er artsfattig og har preg av lite kontinuitet. Under befaring ble det kun observert trivielle spurvefugler som løvsanger, bjørkefink, gråtrost og heipiplerke. 3-5 kilometer unna influensområdet er det registrert to kongeørnreir, og denne arten bruker influensområdet til matsøk. Ifølge rapporten kan elva i tillegg ha en viss verdi for fossefall, men denne arten ble ikke observert under feltbefaringene.

Rørgatetraseen grenser ifølge Fylkesmannen opp mot et viktig område for fugl og elg, og de mener det er viktig at det blir tatt hensyn til dette området i anleggsfasen, særlig ved innkjøring av maskiner og utstyr. Bjørn Rafter skriver at det er en rekke fuglearter som hekker i Reinskarddalen, blant annet fossefall, småspove, storspove, bekkasin, rugde og en rekke spurvefugler. I liene hekker ifølge Rafter rovfugler som havørn (norsk ansvarsart), jaktfalk (NT, nær truet, på rødlista), hønsehauk (NT) og spurvehauk. I tillegg skriver Rafter at hele Reinskarddalen, langs elva og sidebekkene opp i liene, er hekkeplass for liryper (NT), og at Reinskarddalen er ansett som et av Troms fylkes mest attraktive områder for rypejakt. Han mener at kraftverket vil medføre store negative virkninger for fuglelivet i dalen gjennom at kraftverket vil endre det biologiske grunnlaget for hekking, særlig for rype og orrfugl.

Etter NVEs vurdering kan anleggsperioden medføre forstyrrelse for rype og eventuelt andre arter som hekker langs rørgatetraseen. I driftsfasen vil imidlertid virkningene bli minimale. NVE kan ikke slutte seg til at kraftverket vil bidra til å endre det biologiske grunnlaget for hekking, og mener at virkningene for terrestriske arter, herunder rødlistede arter, vil bli små.

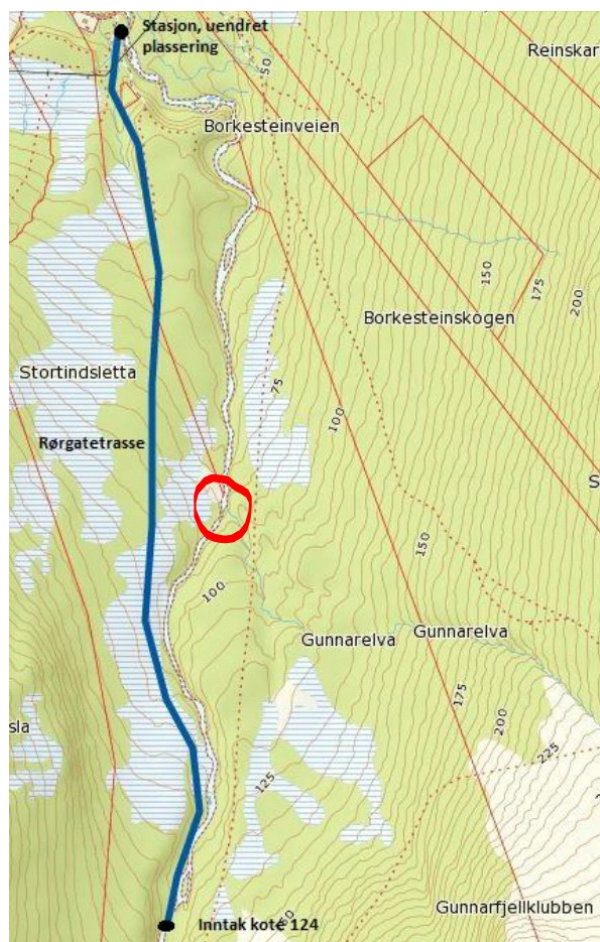
Akvatisk miljø

I forbindelse med søknaden ble det gjennomført fiskeundersøkelser i Reinskardeleva. Disse undersøkelsene viser at det er et vandringshinder ca. 600 meter oppstrøms utløpet i havet. Ifølge rapporten er det få standplasser for større fisk og dårlige gyteforhold på grunn av manglende dype partier med passende substrat. Bonitering viste at det ikke ble påvist sjøvandrende fisk, og at det som er av fisk stammer fra en lokal ørretstamme. Konklusjonen fra undersøkelsene er at Reinskardeleva har liten verdi for fisk. Fylkesmannen skriver at den planlagte minstevannføringen er for lav til å beholde et visst akvatisk miljø i elva, og anbefaler en minstevannføring som tilsvarer 10-persentilen. Bjørn Rafter uttaler at det i alle år vært fisket i Reinskardeleva, både elve- og sjørørret. Han skriver at det er tatt sjørørret på opptil ett kilo i brukulpen, og at Reinskardeleva antas å være gytebekk for sjørørret. Rafter skriver videre at Reinøy utmarkslag har vedtatt å be fiskestellsutvalget om å utrede muligheten

for å gjenopprette det gamle ørretfisket i elva, men at saken er utsatt til eventuell utbygging av ny vei i samband med Langsundforbindelsen.

Etter NVEs vurdering er det gjennom fiskeundersøkelsene sannsynliggjort at Reinskardelva har liten verdi for fisk, selv om elva har en liten bestand av stasjonær ørret. Ifølge ferskvannsbiologen som har utført undersøkelsene er elva generelt svært grunn uten kulper. Gyteforholdene vurderes dermed til å være mindre gode.

NVE vil påpeke at vannføringen vil være vesentlig høyere enn minstevannføringen i store deler av elveløpet nedenfor inntaket. Ved kote 80 (rød sirkel i figur 1) tilføres Reinskardelva vann fra Gunnarelva slik at vannføringen blir høyere nedenfor samløpet. Nedenfor kraftstasjonen blir vannføringen uendret fra i dag. Etter NVEs vurdering er det ikke så store verdier knyttet til det akvatiske miljøet at det bør være aktuelt med en minstevannføring som tilsvarer 10-persentilen, slik Fylkesmannen foreslår.

Figur 1 Stedet der Reinskardelva og Gunnarelva møtes

Forholdet til naturmangfoldloven

Alle myndighetsinstanser som forvalter natur, eller som fatter beslutninger som har virkninger for naturen, plikter etter naturmangfoldloven § 7 å vurdere planlagte tiltak opp mot naturmangfoldlovens relevante paragrafer. I NVEs vurdering av søknaden om Reinskardelva kraftverk legger vi til grunn prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 samt forvaltningsmålene i naturmangfoldloven §§ 4 og 5.

Kunnskapen om naturmangfoldet og effekter av eventuelle påvirkninger er basert på den informasjonen som er lagt fram i søknaden, miljørapport, høringsuttalelser, samt NVEs egne erfaringer. NVE har også gjort egne søk i tilgjengelige databaser som Naturbase og Artskart den 4.1.2016. Etter NVEs vurdering er det innhentet tilstrekkelig informasjon til å kunne fatte vedtak og for å vurdere tiltakets omfang og virkninger på det biologiske mangfoldet. Samlet sett mener NVE at sakens kunnskapsgrunnlag er godt nok utredet, jamfør naturmangfoldloven § 8.

I influensområdet til Reinskardelva kraftverk finnes det én naturtypelokalitet med C-verdi. Dette er en lokalitet med flere baserike kilder. Gjennom at inntaket er flyttet lenger ned, vil ikke kildene bli påvirket. Det er registrert flere rødlistede fuglearter i influensområdet, men etter NVEs vurdering vil ikke tiltaket medføre vesentlige virkninger for disse artene. En eventuell utbygging av Reinskardelva kraftverk vil etter NVEs mening ikke være i konflikt med forvaltningsmålet for naturtyper og økosystemer gitt i naturmangfoldloven § 4 eller forvaltningsmålet for arter i naturmangfoldloven § 5.

NVE har også sett påvirkningen fra Reinskardelva kraftverk i sammenheng med andre påvirkninger på naturtypene, artene og økosystemet. Dette gjelder blant annet den planlagte veiutbyggingen på Reinøya, hyttebygging og eventuell økt ferdsel i Reinskarddalen. Den samlede belastning på økosystemet og naturmangfoldet er dermed blitt vurdert, jamfør naturmangfoldloven § 10. Den samlede belastningen anses ikke som så stor at den blir avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Etter NVEs vurdering foreligger det tilstrekkelig kunnskap om virkninger tiltaket kan ha på naturmiljøet, og NVE mener at naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) ikke skal tillegges særlig vekt

Avbøtende tiltak og utformingen av tiltaket vil spesifiseres nærmere i våre merknader til vilkår dersom det blir gitt konsesjon. Tiltakshaver vil da være den som bærer kostnadene av tiltakene, i tråd med naturmangfoldloven §§ 11-12.

Store sammenhengende naturområder med urørt preg

De øvre delene av tiltaksområdet er lite preget av tekniske inngrep. Det går ingen vei innover Reinskarddalen, og tiltaket vil medføre en INON-reduksjon på ca. 4 km². NVE legger imidlertid vekt på at tiltaket ligger i utkanten av det sammenhengende naturområdet, og at de største endringene av det urørte preget skjer i den delen av dalen som er nær bebyggelse. Endringene vil i størst grad merkes nær selve elva, og vil være knyttet til at vannføringen blir lavere enn tidligere. Sporene etter selve rørgata og den midlertidige veien vil på sikt bli små, og inntaket vil i liten grad være synlig på avstand. Etter NVEs vurdering vil området i stor grad fortsatt fremstå som urørt etter en eventuell utbygging, både med hensyn til landskap, friluftsliv og naturmiljø.

Landskap/friluftsliv/brukerinteresser

Reinskarddalen inngår ifølge Nasjonalt referansesystem for landskap (Skog og landskap, 2005) i landskapsregion 32 - Fjordbygdene i Nordland og Troms. Reinskardelva har et jevnt fall fra inntakspunktet til fjorden, og det er få større fall og stryk på utbyggingsstrekningen. Det går stier oppover dalen på begge sider av elva, og fra disse stiene er elva godt synlig og hørbar. Landskapet kan karakteriseres som åpent, og er preget av relativt høye fjell på begge sider av Reinskarddalen.

Troms fylkeskommune mener at bruken av området er betydelig større enn det som beskrives i søknaden, og at friluftslivsverdiene er undervurdert. De påpeker at området brukes til jakt, bærplukking og turgåing, og skriver at de savner en mer utfyllende beskrivelse av områdets bruk og verdi. Ifølge FNF Troms har innbyggere på Reinøya opplyst at området er relativt mye brukt av både

lokale, hyttefolk og personer fra Tromsø. De skriver at Reinskarddalen er et populært jaktterreng som ofte har god produksjon av li- og fjellrype, og at området i tillegg brukes til bærplukking, toppturer og ørretfiske. FNF mener at kraftverkutbyggingen vil forringe naturopplevelsen ved at vannføringen i elva reduseres og at landskapet endres ved rørgata og anleggsveien. Bjørn Rafter skriver at friluftslivet i dalen er meget aktivt i perioder, og brukes av lokalbefolkningen hytteiere og tilreisende, til skigåing på vårvinteren, bading og fiske i elva på sommeren, børsanking i august/september, og en meget velutviklet og økonomisk innbringende småviltjakt på høsten.

NVE kan slutte seg til kommentarene om at friluftslivsverdiene er noe undervurdert og lite beskrevet i søknaden, der det er vurdert at tiltaket vil ha *ingen konsekvens* for brukerinteresser. Gjennom høringsinnspill og befarung i området er det blitt sannsynliggjort at området er attraktivt for rypejegere og at dalen også brukes til andre aktiviteter som toppturer og bærplukking. Det er imidlertid lite sannsynlig at det foregår et vesentlig ørretfiske i vassdraget, jf. kapittelet om naturmangfold.

Etter NVEs vurdering vil ikke tiltaket medføre vesentlige virkninger for jakt i området, med et mulig unntak av virkninger i anleggsperioden. NVE mener at den viktigste negative virkningen for landskap og friluftsliv er at det blir lavere vannføring i den nedre delen av Reinskardelva. Dette vil påvirke turopplevelsen for folk som går på stiene langs elva. NVE vil imidlertid påpeke at påvirkningen bare vil gjelde den nedre delen av vassdraget, og at elva ovenfor inntaket vil forbli uberørt. Vi vil i tillegg påpeke at det gjennom slipp av minstevannføring alltid vil være en viss vannføring i elva, særlig nedenfor samløpet der Gunnarselva og Reinskardelva møtes. Selv om området vil kunne oppleves noe annerledes, særlig i anleggsperioden, bør virkningene for turopplevelsen på dette grunnlag være akseptable.

Etter NVEs vurdering vil ikke Reinskardelva kraftverk medføre betydelige negative virkninger for landskap og friluftsliv i området dersom det settes krav om tilstrekkelig minstevannføring og naturlig revegetering. Etter NVEs vurdering taler hensynet til friluftsliv og landskap for en noe høyere minstevannføring enn det som er planlagt av søker, og dette er vurdert nærmere i merknadene til konsesjonsvilkår.

Reindrift

Reinskardelva kraftverk vil berøre Reinøy reinbeitedistrikt. Ifølge søknaden brukes området rundt Reinskardelva til vår-, sommer-, høst- og høst vinterbeite. Områdets verdi for reindriften er vurdert til å være mellom middels og stor. Konsekvensgraden for anleggsfasen er satt til noe over middels negativ. Ifølge søker vil kraftverket imidlertid ikke medføre vesentlige arealbeslag i driftsfasen, og konsekvensgraden for denne fasen er satt til middels til liten negativ.

Reinbeitedistriktet er negativt til utbyggingen, og både Sametinget og Fylkesmannen i Troms har fremmet innsigelse på grunn av virkninger for reindrift. Reinbeitedistriktet påpeker at driften på Reinøya er endret fra helårs- til sommerdrift. De uttaler at det er viktig å bevare helhetlige beitearealer på Reinøya, og er uenige i vurderingen om at reindriften ikke har viktige beiteområder i tiltaksområdet. Fylkesmannen skriver at tiltaksområdet brukes gjennom hele barmarksprioroden, blant annet som kalvingsland, og at anleggsperioden vil medføre store virkninger. Både reinbeitedistriktet og Fylkesmannen påpeker at det står i konsekvensutredningen for Karlsøy kommunes arealplan at det ikke anbefales å bygge kraftverk i Reinskarddalen, og at nye utbygginger i størst mulig grad bør holdes nedenfor vei og utenfor de store dalene på øya. Sametinget mener at tiltaket vil medføre vesentlige virkninger for reindriften også i driftsfasen, og ikke bare i anleggsfasen. I den sammenheng er de opptatt av den økte ferdselen langs veien opp mot inntaket, og til virkninger knyttet til inngrep i

myrområder og andre deler av rørgatetraseen. Sametinget mener det må gjennomføres avbøtende tiltak dersom det gis konsesjon. Aktuelle avbøtende tiltak er ifølge Sametinget:

- Hindre ferdsel knyttet til den midlertidige anleggsveien
- Rask revegetering av anleggsvei/rørgate
- Tiltak i anleggsperioden (tidspunkt for anleggsarbeid osv)

Reinbeitedistriktet og Fylkesmannen i Troms har informert om at det for tiden utarbeides nye reindriftskart for distriktet. Utkast til nye kart er oversendt NVE, og disse kartene er lagt til grunn for NVEs behandling av søknaden.

Søker kommenterer at det vil være et uforholdsmessig stort økonomisk tap for fallrettseierne om de ikke får anledning til å anlegge kraftverk på egen eiendom fordi selve anleggsperioden forringer reindriftsnæringas bruk av området i en tidsbegrenset periode på rundt 1 år. De skriver at det bør være mulig å komme til en enighet som gjør at både grunneierne og reindriftsnæringen kan benytte seg av arealene. Søker opplyser at de ønsker å inngå en forpliktende, skriftlig avtale om hvordan utbyggingen og tilsyn kan skje på en måte som er minst mulig til ulempe for reindriftsnæringen. De vil også kompensere for ekstrautgifter næringa påføres som følge av anleggsperioden.

Det understrekes at anleggsveien fra stasjonsbygget og opp til inntaket vil være midlertidig og at den skal tilbakeføres så snart anlegget er ferdigstilt. Tiltaket vil ifølge søker derfor ikke gi permanente hinder for reindrifta.

Som utgangspunkt for vurderingene om reindrift vil NVE bemerke at Reinøya er en forholdsvis liten øy, og at endrede beiteforhold i anleggs- og driftsfasen kan medføre virkninger for beitemønsteret på større deler av øya. NVE legger til grunn at det er planlagt flere tiltak som kan påvirke reindriften på Reinøya, blant annet et nytt veisamband ut mot Vannøya. Dette betyr at eventuelle virkninger bør vektlegges i større grad enn hvis reindriften ikke hadde blitt påvirket av andre tiltak.

NVE merker seg at både søker, Fylkesmannen og reinbeitedistrikt mener at anleggsfasen vil medføre de største virkningene. I innsigelsesmøtet uttalte Fylkesmannen at det kan være aktuelt å trekke innsigelsen til søknaden dersom det oppnås enighet med reinbeitedistriktet om gode avbøtende tiltak i anleggsperioden.

Anleggsarbeidet vil foregå i perioder av året da områdene i Reinskarddalen brukes til beite, og dette vil etter NVEs vurdering medføre vesentlige negative virkninger for reindriften. Dette gjelder særlig under kalvings- og pregningstiden. NVE konstaterer at reinbeitedistriktet ikke ser for seg aktuelle avbøtende tiltak i anleggsperioden. Vi mener likevel at det bør være mulig å utarbeide tiltak som kan begrense virkningene. Eksempler på slike tiltak kan være å begrense anleggsvirksomheten i kalvings- og pregingsperioden, legge til rette for større bruk av andre deler av øya i anleggsperioden og kompensere for merarbeid.

Når det gjelder driftsfasen, vil det etter NVEs vurdering være mulig å begrense virkninger for reindriften gjennom god dialog mellom tiltakshaver og reinbeitedistrikt og relevante avbøtende tiltak. NVE konstaterer at planene er endret fra den opprinnelige søknaden, og at det nå planlegges et inntak av type Coanda. Slike inntak har ikke magasin, og er gjerne mindre dominerende i terrenget enn tradisjonelle inntaksløsninger. NVE mener en slik løsning vil kunne bidra til å bevare terreng og vegetasjon i inntaksområdet, og dermed bidra til å redusere konflikten med reindriften. I tillegg er Sametingets forslag om rask tilbakeføring/revegetering av den midlertidige veien og av rørgatetraseen relevant. Dette vil innebære at rørgata og veien i mindre grad vil fungere som en barriere, og samtidig

begrense ferdselen mellom kraftstasjonen og inntaket. Dersom det gis konsesjon, vil NVE kreve at tiltakshaver i dialog med reindriften skal utarbeide avbøtende tiltak knyttet til både anleggs- og driftsfasen. Etter NVEs vurdering vil slike tiltak bety at virkningene for reindrift i anleggsfasen bli redusert så mye at utbyggingen bør bli akseptabel for reindriften. Vi minner om at reinbeitedistriktet er rettighetshavere innenfor distriktets grenser, og at søker må ha alle rettigheter på plass før anleggsarbeidet kan starte.

Samiske interesser og vurdering etter folkeretten

De prosessuelle krav som stilles til saksbehandling av småkraftsøknader i samiske bruksområder er etter NVEs vurdering oppfylt i denne saken. Det vises i denne forbindelse til de utredninger som er utført, gjennomført høringsprosess og oppfølgende møtevirksomhet.

Reinskardelva kraftverk er vurdert særskilt med hensyn til reindrift. Ved eventuell konsesjon til kraftverket, vil man etter NVEs vurdering gjennom detaljplanlegging av prosjektet og anleggsvirksomheten, sammen med vilkår i en konsesjon kunne begrense skadevirkningene, og sikre at ulempene samlet sett blir akseptable.

NVE vil understreke at det er samisk kultur, og reindriftenes rolle i dette, som er gitt et særskilt vern etter folkeretten. Reindriften som næring er etter NVEs oppfatning ikke skjermet for inngrep eller for plikt til å tilpasse seg andre interesser.

NVE mener det har kommet tydelig fram gjennom konsesjonsbehandlingen at reindriften primært ikke ønsker nye inngrep i reindriftsområder. Det er også åpenbart at inngrep er en ulempe for reindriften isolert. Etter NVEs vurdering vil prosjektet imidlertid ikke medføre så store virkninger at en konsesjon kan likestilles med å nekte utøvelse av samisk kultur.

Kulturminner

I OEDs *Retningslinjer for små vannkraftverk* fremgår det at det generelt skal vises varsomhet ved inngrep i verdifulle kulturmiljø og områder med kulturminner. Det kan ikke utføres tiltak som kan skade fredete kulturminner uten tillatelse fra kulturminnemyndighetene. Det står også at inngrep som bryter med landskapets og kulturmiljøets egenart og verdi, og som kan influere negativt på stedsidentiteten bør unngås.

Det fremgår av søknaden at det er registrert et automatisk fredet kulturminne 270 meter nordvest for kraftstasjonen. Dette kulturminnet består av en gravhaug og flere gammetufter. Etter NVEs vurdering vil ikke tiltaket medføre vesentlige virkninger for kulturminnet. Troms fylkeskommune og Sametinget har befart planområdet, og det ble ikke funnet nye kulturminner. NVE mener på dette grunnlag at hensynet til kulturminner ikke er viktig for konsesjonsspørsmålet.

Vanntemperatur, isforhold og lokalklima

Reinskardelva tilhører et område som har kystklima, med nedbørsperioder til alle tider av året. Ved en utbygging vil elvestrekningen til tider kunne få redusert vannføring, noe som kan føre til høyere temperatur i vannet om sommeren, og spesielt i tørrår. Søker karakteriserer temperaturøkningen som marginal. Ifølge søknaden vil ikke isforhold og lokalklima bli nevneverdig påvirket av tiltaket. NVE slutter seg til søkers vurdering om at kraftverket vil ha små virkninger for vanntemperatur, is og lokalklima.

Flom, ras og skred

Det fremgår av søknaden at det planlagte uttaket av vann vil gi minimale endringer ved store flommer, men noe mer merkbare endringer ved mindre flommer. Siden kraftverket ikke vil ha reguleringsmagasin, vil det ikke bli noen demping av flomvannføringen. Ifølge søknaden er vegetasjonen langs utbyggingsstrekningen intakt, uten preg av flom- eller erosjonsskader.

Søker har vurdert faren for snøras og steinsprang etter NVE sitt skredatlas. I atlasen er området rundt inntaket innenfor utløpsområdet for snøskred, mens kraftstasjonsområdet er utenfor. Verken inntak eller stasjonsområde er i henhold til NVEs atlas utsatt for stein- eller jordskred. Kraftverkets virkninger knyttet til flom, ras og skred vurderes til å bli små. NVE slutter seg til denne vurderingen.

Vannkvalitet, vannforsynings- og resipientinteresser

Grunnvann

Ingen tunneler skal sprenges, og det er heller ingen andre planlagte inngrep som vil medføre fare for vesentlige endringer av grunnvannsforholdene i området.

Drikkevann

Vannkvaliteten i to brønner i elveløpet nedstrøms kraftstasjonen kan bli noe påvirket i kortere perioder i anleggsfasen på grunn av tilslamming av elva. Dersom det gis konsesjon, forutsetter NVE at tiltakshaver gjennomfører tiltak hvis tilslammingen fører til at vannkvaliteten ikke blir akseptabel.

På befaringen opplyste Karlsøy kommune at det kan være aktuelt å opprette en ny drikkevannsforsyning i tilknytning til inntaket. NVE har imidlertid ikke mottatt en uttalelse fra kommunen om dette.

Konsekvenser av nettilknytningen

Kraftstasjonen vil ligge i nærheten av eksisterende 22 kV kraftledning og vil bli tilknyttet denne via nedgravet kabel i rørgatetraseen. Virkningene vurderes derfor å være ubetydelige.

Samfunnsmessige fordeler

En utbygging av Reinskardelva kraftverk vil gi en produksjon på 5,2 GWh i et gjennomsnittså. Denne produksjonsmengden regnes som vanlig for et småkraftverk. Småkraftverk utgjør et viktig bidrag i den politiske satsingen på fornybar energi. Det omsøkte tiltaket vil gi inntekter til aksjonærene i selskapet, som er grunneierne i utbyggingsområdet, og generere skatteinntekter. Karlsøy kommune har innført eiendomsskatt for «verker og bruk», noe som medfører at kommunen vil motta inntil 0,7 % av liknet prosjektverdi hvert år. Videre vil Reinskardelva kraftverk styrke næringsgrunnlaget i området og dermed kunne bidra til å opprettholde lokal bosetting. Det er kraftunderskudd i nettområdet til Troms Kraft Nett, og kraftverket vil bidra til å redusere dette underskuddet. NVE vil imidlertid påpeke at andre kraftverksplaner i området gjør at det er usikkert om kraftunderskuddet vil vedvare.

Naboeiendommer

Bjørn Rafter skriver at flere naboer vil bli direkte påvirket av tiltaket, og at avstanden til kraftstasjonen tilsier at utbyggingen er uforenlig med fortsatt bruk av, eller bygging av nye fritidsboliger. Han påpeker at det fremgår av søknaden at riggområdet og rørgata vil berøre en naboeiendom. Rafter krever at tiltakshaver betaler erstatning til naboene på grunn av reduserte eiendomsverdier. I sin kommentar til høringsuttalelsen skriver tiltakshaver at det er beklagelig at kartet i søknaden gir

inntrykk av at anlegget vil berøre naboeiendommer. De påpeker at det vil bli utarbeidet detaljerte planer dersom det gis konsesjon, og at de da vil sørge for at tiltaket ikke vil berøre eiendommer der det ikke er inngått avtale.

NVE forutsetter at ingen deler av anlegget bygges på eiendommer hvor tiltakshaver ikke har rettigheter, og konstaterer at det ikke er behov for å bygge noe på slike eiendommer. Etter NVEs vurdering er det i hovedsak støy fra kraftstasjonen som kan påvirke nærliggende fritidsboliger og boligtomter. I tillegg vil anleggsperioden innebære midlertidige virkninger. Når det gjelder støy, viser NVE til Klima- og miljødepartementets anbefalte grenseverdier for støy fra slike anlegg. Dersom det gis konsesjon, vil NVE sette vilkår om at de anbefalte grenseverdiene skal overholdes. Tiltakshaver skriver i søknaden at de planlegger støyreduserende tiltak, og at anbefalinger gitt i NVEs rapport 10/2006 «Støy i små vannkraftverk» skal brukes som utgangspunkt. Støyreduserende tiltak og overholdelse av grenseverdier innebærer etter NVEs vurdering at støyvirkningene blir akseptable. I den sammenheng vil NVE påpeke at området rundt kraftstasjonen uansett ikke vil være fritt for støy, særlig med tanke på at det skal bygges en ny vei i dette området. NVE vil anbefale tiltakshaver å ta hensyn til naboeiendommer når det gjelder anleggsperiode og støyreduserende tiltak, og anbefaler videre at det opprettes dialog med eierne.

Oppsummering

Bekk og Strøm AS har søkt om tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Reinskardelva kraftverk i Karlsøy kommune i Troms fylke. Det er planlagt bygging av et elvekraftverk uten reguleringsmuligheter.

Kraftverket vil utnytte et nedbørfelt på 14,8 km² i et 102 meter høyt fall mellom kote 124 og 22. Det er planlagt installert effekt på 1,8 MW og årlig middelproduksjon er beregnet til 5,2 GWh. Det er foreslått en minstevannføring på 80 l/s i sommersesongen og 28 l/s i vintersesongen.

Produksjonen planlegges tilknyttet nettet gjennom en 80 meter lang 22 kV jordkabel som skal kobles til en eksisterende 22 kV kraftledning sør for kraftstasjonen.

En utbygging etter omsøkt plan vil gi om lag 5,2 GWh/år i ny fornybar energiproduksjon. Dette er en produksjon som er vanlig for småkraftverk. Selv om dette isolert sett ikke er et vesentlig bidrag til fornybar energiproduksjon, så utgjør småkraftverk samlet sett en stor andel av ny tilgang de senere år. De tre siste årene (2013 – 15) har NVE klarert drøyt 2,0 TWh ny energi fra småkraftverk. De konsesjonsgitte tiltakene vil være et bidrag i den politiske satsingen på småkraftverk, og satsingen på fornybar energi.

De aller fleste prosjekter vil ha enkelte negative konsekvenser for en eller flere allmenne interesser. For at NVE skal kunne gi konsesjon til kraftverket må virkningene ikke bryte med de føringer som er gitt i Olje- og energidepartementets retningslinjer for utbygging av små vannkraftverk. Videre må de samlede ulempene ikke være av et slikt omfang at de overskrider fordelene ved tiltaket. NVE kan sette krav om avbøtende tiltak som del av konsesjonsvilkårene for å redusere ulempene til et akseptabelt nivå.

Karlsøy kommune har ikke uttalt seg til søknaden. Fylkesmannen i Troms og Sametinget har fremmet innsigelse på grunn av virkninger for reindrift, og Reinøy reinbeitedistrikt er negative til utbyggingen. Fylkesmannen skriver at tiltaksområdet brukes gjennom hele barmarksperioden, blant annet som kalvingsland, og at anleggsperioden vil medføre store negative virkninger. Reinbeitedistriktet påpeker at driften på Reinøya er endret fra helårs- til sommerdrift. De uttaler at det er viktig å bevare helhetlige beitearealer på Reinøya, og er uenige i vurderingen om at reindriften ikke har viktige beiteområder i

tiltaksområdet. Troms fylkeskommune og Forum for natur og friluftsliv er bekymret for virkninger for friluftsliv, og naboer til det planlagte kraftverket mener at tiltaket vil medføre store negative virkninger for blant annet bruken av deres eiendommer og friluftsliv.

NVE vektlegger at en utbygging av kraftverket vil være et bidrag til en fornybar energiproduksjon med begrensede miljøeffekter. Når det gjelder negative virkninger, legger NVE mest vekt på reindrift og friluftsliv. Dette gjelder særlig anleggsperioden, da det kan forventes at rein i dalen blir forstyrret og at friluftslivsupplevelsen (blant annet ved jakt) blir vesentlig endret. Anleggsperioden varer imidlertid bare én sommersesong, og virkningene i driftsfasen vil bli små for både reindriften og friluftslivsutøvere. Under forutsetning av at avbøtende tiltak som minstevannføring og tiltak for å begrense virkningene for reindriften blir gjennomført, mener NVE at konsekvensene kan reduseres i en slik grad at virkningene for allmenne og private interesser er akseptable. NVE vil kreve en noe høyere minstevannføring enn planlagt, av hensyn til landskap og friluftsliv. Dette kan medføre et produksjonstap på ca. 0,05 GWh.

NVEs konklusjon

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Bekk og Strøm AS tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Reinskardelva kraftverk. Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Dette vedtaket gjelder kun tillatelse etter vannressursloven.

Det er fremmet innsigelse fra Fylkesmannen i Troms og Sametinget. Saken vil derfor bli oversendt Olje- og energidepartementet for endelig avgjørelse, med mindre innsigelsene trekkes i løpet av klageperioden på tre uker.

Forholdet til annet lovverk

Forholdet til energiloven

Bekk og Strøm AS har framlagt planer om installasjon av elektrisk høyspentanlegg som innebærer en nettilknytning på 80 meter 22 kV jordkabel til eksisterende linjenett samt installering av en generator med spenning på 22 kV og en transformator for omsetning til 22 kV.

Virkningene av nettilknytningen har inngått i NVEs helhetsvurdering av kraftverksplanene. Etter NVEs vurdering vil ikke nettilknytningen medføre vesentlige virkninger.

Bekk og Strøm AS har levert inn søknad om egen anleggskonsesjon som blir behandlet parallelt med søknaden om vassdragskonsesjon. Vi viser til eget vedtak om dette av i dag.

NVE har ikke gjort en egen vurdering av kapasiteten i nettet, og tiltakshaver er selv ansvarlig for at avtale om nettilknytning er på plass før byggestart. NVE vil ikke behandle detaljplaner før tiltakshaver har dokumentert at det er tilgjengelig kapasitet og at kostnadsfordelingen er avklart. Slik dokumentasjon må foreligge samtidig med innsending av detaljplaner for godkjennelse, jamfør konsesjonsvilkårenes post 4.

Forholdet til plan- og bygningsloven

Forskrift om byggesak (byggsaksforskriften) gir saker som er underlagt konsesjonsbehandling etter vannressursloven fritak for byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven. Dette forutsetter at tiltaket ikke er i strid med kommuneplanens arealdel eller gjeldende reguleringsplaner. Forholdet til plan- og bygningsloven må avklares med kommunen før tiltaket kan iverksettes.

Forholdet til EUs vanndirektiv i sektormyndighetens konsesjonsbehandling

NVE har ved vurderingen av om konsesjon skal gis etter vannressursloven § 8 foretatt en vurdering av kravene i vannforskriften (FOR 2006-12-15 nr. 1446) § 12 vedrørende ny aktivitet eller nye inngrep. NVE har vurdert alle praktisk gjennomførbare tiltak som vil kunne redusere skadene og ulempene ved tiltaket. NVE har satt vilkår i konsesjonen som anses egnet for å avbøte en negativ utvikling i vannforekomsten, herunder krav om minstevannføring og standardvilkår som gir vassdragsmyndighetene, herunder Miljødirektoratet/Fylkesmannen etter vilkårenes post 5, anledning til å gi pålegg om tiltak som senere kan bedre forholdene i det berørte vassdraget. NVE har vurdert samfunnsnyttene av inngrepet til å være større enn skadene og ulempene ved tiltaket. Videre har NVE vurdert at hensikten med inngrepet i form av fornybar energiproduksjon ikke med rimelighet kan oppnås med andre midler som miljømessig er vesentlig bedre. Både teknisk gjennomførbarhet og kostnader er vurdert.

Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven

Post 1: Vannslipp

Følgende data for vannføring og slukeevne er lagt til grunn for NVEs konsesjon og fastsettelse av minstevannføring (lavvannføringene er NVEs egne beregninger):

Middelvannføring	l/s	906
Alminnelig lavvannføring	l/s	70
5-persentil sommer	l/s	220
5-persentil vinter	l/s	70
Maksimal slukeevne	m ³ /s	2
Maksimal slukeevne i % av middelvannføring	%	220
Minste driftsvannføring	m ³ /s	0,17

Det er i søknaden foreslått å slippe en minstevannføring på 80 l/s i sommersesongen og 28 l/s i vintersesongen. Dette tilsvarer 5-persentilen som er beregnet av søker. Fylkesmannen i Troms mener at den planlagte minstevannføringen er for lav til å beholde et visst akvatisk miljø i elva, og anbefaler en minstevannføring som tilsvarer 10-persentilen.

NVE mener i likhet med søker at det må slippes minstevannføring hele året av hensyn til bunnfauna og fisk i elva og vanntilknyttede fuglearter som fossefall. Vannslippet må etter NVEs oppfatning være stort nok til at elveleiet får et vanndekket areal og en vannhastighet slik at det akvatiske miljøet kan opprettholdes i tilstrekkelig grad. Ifølge miljørapporten er det trolig kun svært trivielle arter som lever i elva, og det vurderes videre at den planlagte minstevannføringen vil være tilstrekkelig til at de fleste artene som finnes i elva i dag vil fortsette å leve der.

Selv om minstevannføringen etter NVEs vurdering er tilstrekkelig med tanke på biologiske verdier, er det likevel grunn til å vurdere en høyere minstevannføring, særlig i sommersesongen. Reinskarddalen brukes til friluftsliv, og synligheten og lyden av elva kan være en viktig del av friluftslivsopplevelsen. Med den foreslåtte minstevannføringen på 80 l/s i sommersesongen kan denne opplevelsen bli vesentlig påvirket, særlig på strekningen mellom inntaket og samløpet med Gunnarelva. På denne strekningen er elveløpet til dels bredt og med god synlighet fra områdene rundt elva.

NVE vil påpeke at det er et relativt stort tilsig fra restfeltet, og dette er særlig merkbart nedenfor samløpet der Gunnarelva renner ut i Reinskardelva.

På dette grunnlag fastsetter NVE en minstevannføring som er mellom det som er foreslått av søker og 5-persentilen som er beregnet av NVE. Minstevannføringen settes til 100 l/s i perioden 1.5.-30.9. og 30 l/s resten av året. Endringen av minstevannføring kan medføre et produksjonstap på ca. 0,05 GWh sammenlignet med søknadens beregninger.

Det skal etableres en måleanordning for registrering av minstevannføring. Den tekniske løsningen for dokumentasjon av slipp av minstevannføring skal godkjennes gjennom detaljplanen. Data skal fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares så lenge anlegget er i drift.

Dersom tilsiget er mindre enn minstevannføringskravet, skal hele tilsiget slippes forbi.

Ved alle steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om vannslippbestemmelser som er lett synlig for allmennheten. NVE skal godkjenne merking og skiltenes utforming og plassering.

Post 4: Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn m.v.

Detaljerte planer skal forelegges NVEs regionkontor i Narvik og godkjennes av NVE før arbeidet settes i gang.

Før utarbeidelse av tekniske planer for inntak og vannvei kan igangsettes, må søknad om konsekvensklasse for gitt alternativ være sendt NVE og vedtak fattet. Konsekvensklassen er bestemmende for sikkerhetskravene som stilles til planlegging, bygging og drift og må derfor være avklart før arbeidet med tekniske planer starter.

NVEs miljøtilsyn vil ikke ta planer for landskap og miljø til behandling før anlegget har fått vedtak om konsekvensklasse.

NVE vil ikke godkjenne planene før det er dokumentert at det er tilgjengelig kapasitet i nettet og at kostnadsfordelingen er avklart, jamfør våre merknader under avsnittet «Forholdet til energiloven».

Nedenstående tabell søker å oppsummere føringer og krav som ligger til grunn for konsesjonen. Det kan likevel forekomme at det er gitt føringer andre steder i dokumentet som ikke har kommet med i tabellen. NVE presiserer at alle føringer og krav som er nevnt i dokumentet gjelder.

NVE har gitt konsesjon på følgende forutsetninger:

Inntak	Inntak på kote 124. Inntaket skal plasseres i tråd med det som er oppgitt av søker i brevet om justert inntaksplassering, men nøyaktig plassering kan justeres ved detaljplan. Inntaket skal i størst mulig grad tilpasses landskapet. Søker har planlagt å bruke coandainntak. NVE kan også akseptere lignende tekniske løsninger for inntak i detaljplangodkjenningen. Ved planlegging og etablering av inntak skal det tas hensyn til eventuelle berørte kilde lokaliteter. Teknisk løsning for dokumentasjon av slipp av minstevannføring skal godkjennes av NVE.
Vannvei	Vannvei vil bestå av nedgravd rørgate på hele strekningen. Hensynet til myrområder skal ivaretas i planleggingen av detaljert rørgatetrasé.
Kraftstasjon	Kraftstasjon vil bli plassert sørvest for elva på kote 22. Kraftstasjonen skal plasseres i tråd med det som er oppgitt i søknaden, men nøyaktig plassering kan justeres ved detaljplan. Det skal gjennomføres nødvendige støydempingstiltak, slik at anbefalte grenseverdier for støy overholdes.

Største slukeevne	Søknaden oppgir 2,0 m ³ /s.
Minste driftsvannføring	Søknaden oppgir 0,17 m ³ /s.
Installert effekt	Søknaden oppgir 1,8 MW. Installert effekt kan justeres ved detaljplan og tilpasses kravene til største slukeevne og minste driftsvannføring.
Antall turbiner/turbintype	Søknaden oppgir 2 Francisturbiner. Antall turbiner og turbintype kan justeres ved detaljplan.
Vei	Midlertidige og permanente veier skal bygges i tråd med det som er oppgitt i søknaden, men kan justeres i forbindelse med detaljplan. Det forutsettes at anleggsveien mellom kraftstasjon og inntak er midlertidig, og at veitraseen tilbakeføres og naturlig revegeteres så raskt som mulig.
Avbøtende tiltak	Anleggsarbeid, vedlikehold og tilsyn skal skje i dialog med reinbeitedistriktet. Det skal gjennomføres tiltak som sikrer at de negative virkningene for reindriften i blir minst mulig i både anleggs- og driftsperioden.

Det er angitt i tabellen hvorvidt det kan gjøres justeringer i forbindelse med detaljplanleggingen. Dersom det ikke er oppgitt spesielle føringer kan mindre endringer godkjennes av NVE som del av detaljplangodkjenningen. Anlegg som ikke er bygget i samsvar med konsesjon og/eller planer godkjent av NVE, herunder også planlagt installert effekt og slukeevne, vil ikke være berettiget til å motta elsertifikater. Dersom det er endringer skal dette gå tydelig frem ved oversendelse av detaljplanene.

Detaljplanen skal utformes i nært samråd med reinbeitedistriktet. NVE skal ved godkjenning av detaljplanen sikre at reinbeitedistriktet involveres. I detaljplanen skal det legges vekt på avbøtende tiltak og tilpasning av kraftverket slik at reinen kan bevege seg uhindret av det nye inngrepet. Det skal ikke anlegges permanent vei opp til inntaket. Veien til inntaket skal følge røtraseen så langt det er mulig, og tilbakeføres til opprinnelig tilstand uten unødige opphold. Utbygger skal legge stor vekt på å unngå støy og forstyrrelser for rein, og skal ha løpende kontakt med reinbeitedistriktet under anleggsperioden. Tilsyn med inntaket skal skje i samråd med reinbeitedistriktet.

Post 5: Naturforvaltning

Vilkår for naturforvaltning tas med i konsesjonen selv om det i dag synes lite aktuelt å pålegge ytterligere avbøtende tiltak. Eventuelle pålegg i medhold av dette vilkåret må være relatert til skader forårsaket av tiltaket og stå i rimelig forhold til tiltakets størrelse og virkninger.

Post 6: Automatisk fredete kulturminner

Vi minner om den generelle aktsomhetsplikten med krav om varsling av aktuelle instanser dersom det støtes på kulturminner i byggefasen, jmfør kulturminneloven § 8 (jmfør vilkårenes pkt. 3).

Post 8: Terskler m.v.

Dette vilkåret gir hjemmel til å pålegge konsesjonær å etablere terskler eller gjennomføre andre biotopjusterende tiltak dersom dette skulle vise seg å være nødvendig.

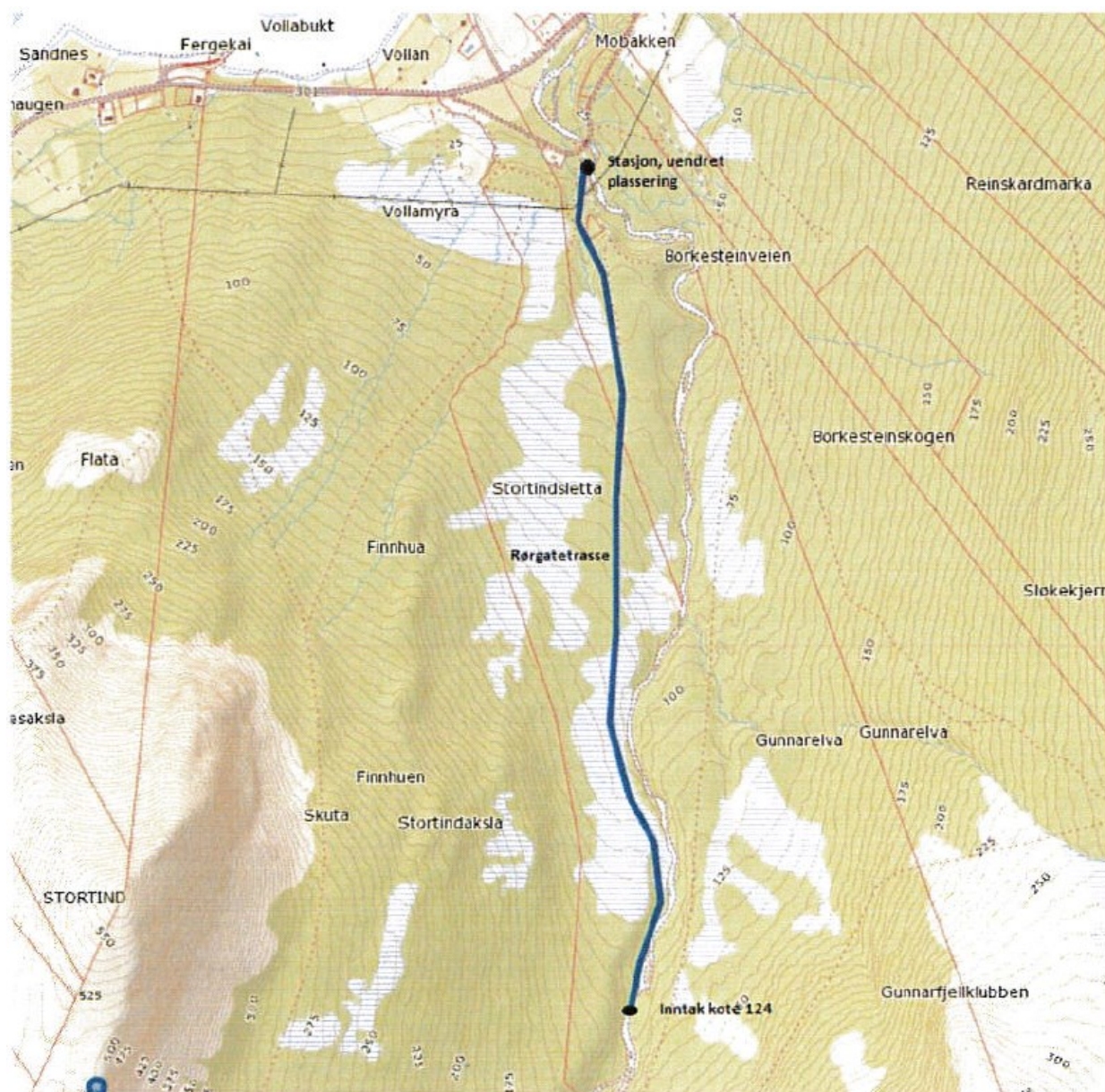
Post 10: Registrering av minstevannføring m.v.

Det skal etableres en måleanordning for registrering av minstevannføring. Den tekniske løsningen for dokumentasjon av slipp av minstevannføringen skal godkjennes gjennom detaljplanen. Data skal fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares så lenge anlegget er i drift.

Ved alle steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om vannslippbestemmelser som er lett synlig for allmennheten. NVE skal godkjenne merking og skiltenes utforming og plassering.

Vedlegg

Kart over tiltaket

Figur 2 Kart - konsesjonsgitt alternativ

